

РЕШЕНИЕ

№ 17429

гр. София, 08.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11939** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 226 АПК.

Образувано е въз основа на решение № 5110/19.5.2025 г., постановено по адм.д. № 2870/2025 г. на ВАС, с което е отменено решение № 1554/15.1.2025 г. на АССГ, постановено по адм.д. № 7796/2023 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав с указания за произнасяне по съществуващото на спора.

На основание чл. 226, ал. 1 АПК производството по делото, при новото му разглеждане, започва от първото незаконосъобразно процесуално действие. На основание чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страната, както и доказателства за новооткрити или новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

Жалбоподателят поддържа и пред настоящата инстанция подадената жалба.

Ответникът директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на жалбоподателя.

Първоначално производството е започнало по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/, по жалба на „АСМ Сервиз“ ЕООД – [населено място], [улица] срещу Ревизионен акт № Р-22221422005538-091-001/07.06.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП- [населено място], в частта, потвърдена с решение № 1311/14.09.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С..

Жалбоподателят твърди, че РА в оспорената част е издаден при съществени процесуални

нарушения във връзка със събирането на доказателствата и не е съобразен с материалния закон, поради което моли съдът да го отмени.

Твърди, че РА е издаден без да са предприети необходимите действия от страна на длъжностното лице с оглед преценка на необходимата „документация“ – не е направен оглед на място, тъй като поради големият им обем документите не е могло да бъдат копирани и предадени. Адресът в Д. 2, [жилищен адрес] е жилищна сграда и на него по принцип не би могло да се осъществява дейност на дружеството. При предишни проверки е представен договорът за нам, където се осъществява дейността. Следва да се има предвид, че осъществява международен превоз на стоки, което се доказва от представените фактури, ЧМР за транспорта и други придружаващи документи. Прави искане съдът да отмени РА и да присъди на дружеството разносните по делото.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП“ – [населено място].

При повторното разглеждане на делото се поддържа незаконосъобразност на РА. Моли да се съобразят предходни становище. Представя списък с разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД е местно юридическо лице, регистрирано по ЗДДС със седалище [населено място], обл. С..

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221422005538-020-001 от 20.10.2022 г., връчена на 31.10.2022 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221422005538-020-002/26.01.2023 г., №Р-22221422005538-020-003/27.02.2023 г. и №Р-22221422005538-020-004/03.05.2023 г., е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за ДДС за периодите от 01.09.2020 г. до 31.12.2021 г. и за корпоративен данък за 2020 г. и 2021 г.

Заповедите са издадени от Д. И. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., определен да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК. със Заповед №РД-01-245/05.05.2022 г. на директора на ТД на НАП С., във връзка със Заповеди №3-ЦУ-753/05.05.2022 г. и №3-ЦУ-1867/19.10.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП. С Решение №Р-22221422005538-098-001/03.05.2023 г. на органа, възложил ревизията, преписката е иззета и възложена на К. Г. А., поради продължително отсъствие по болест на първоначално определения ръководител на ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221422005538-092-001 /24.04.2023 г., връчен на 18.05.2023 г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение, преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221422005538-091-001/07.06.2023 г., издаден от Д. И. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б. - орган, възложил ревизията и К. Г. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП Б. - ръководител на ревизията, връчен на 12.06.2023 г.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани търговски и счетоводни документи, свързани с осъществяваната дейност, в това число: оборотни ведомости и главни книги, хронологии на счетоводни сметки,

информация за начина на финансиране на дейността, притежавани лицензи и др. Изискани са и документи относно реалността на доставките, фактурирани от „СТАТ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ИМЕЛМАН СТРОЙ“ АД с ЕИК[ЕИК], „НИКОЛОВА ИНВЕСТ 82“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „СТРОЙКО МС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „НИКОЛОВА ИНВЕСТ 82“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

Изисканите документи и писмени обяснения не са представени от „СТАТ ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „НИКОЛОВА ИНВЕСТ 82“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

От страна на „НИКОЛОВА ИНВЕСТ 82“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] са представени копия на фактури и хронология по сметка 411 и сметка 702 за периода 12.2021 г. Други документи не са представени, въпреки изричното им изискване – договори за доставките, както и съпътстващи договорите документи.

От страна на „ИМЕЛМАН СТРОЙ“ АД с ЕИК[ЕИК] са представени копия на исканите фактури, те са включени в дневниците за покупко-продажби. Не са представени документи за извършено плащане, складови, стокови разписки, пътни листове, информация за вида на стоките, транспорта им и т.н.

С протокол са присъединени доказателствата, събрани в предходно контролно производство. В хода на същото е констатирано, че от страна на „АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2021 г., независимо че в отчетните регистри по ЗДДС за периода са отчитани приходи и разходи от извършвана икономическа дейност.

На 20.12.2022 г. е извършено посещение на декларирания адрес за кореспонденция на дружеството – в [жк], [жилищен адрес] където не е открит представляващ или негов пълномощник, което е удостоверено с протокол. Това е и седалището и адресът на управление, вписан в Търговския регистър.

Дружеството е декларирано нает обект в [населено място], [улица].

След анализ на събраните доказателства е прието, че са налице основания за коригиране на декларираните от дружеството задължения и за начисляване на лихви, както следва:

В частта на облагането по ЗДДС

Поради неангажиране на изисканите му по реда на ДОПК първични и вторични счетоводни документи и регистри е прието, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4, т. 5 и т. 6 от с.з. /налице са данни за укрити приходи или доходи; липсва или не е представена счетоводна отчетност, съгласно Закона за счетоводството /ЗСч/; документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване; данните и сведенията, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, не могат да бъдат получени, тъй като ревизираното лице не е намерено на адреса за кореспонденция/. На основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК лицето е уведомено, че основата за облагане ще бъде определена по горепосочения ред, като едновременно с това му е предоставена възможност в 14-дневен срок да представи доказателства и да вземе становище. На дружеството е връчено и уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК. В отговор не са представени документи и писмени обяснения.

1. Извършени са насрещни проверки на основни доставчици на дружеството и са констатирани основания за корекция на ползвания от „АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД данъчен кредит в размер на 20 710,20 лв.

Изготвени са ИПДПОЗЛ до всеки един от гореизброените доставчици, връчени по електронен път, с изключение на искането до „СТАТ ГРУП“ ЕООД, което е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК.

Документи и писмени обяснения са представени единствено от „ИМЕЛМАНСТРОЙ“

ЕООД и „СТРОЙКО МС“ ЕООД - копия на издадени на „АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД фактури, придружени с аналитични и синтетични хронологични ведомости.

Предмет на доставките са материали по приложен опис, като описи не са представени. Не са приложени и доказателства за извършено плащане; договори, сключени с жалбоподателя; анекси; приемо-предавателни протоколи; складови разписки; транспортни документи; информация за лицата, участвали в сделките и в доставката на стоките.

Документи и писмени обяснения са изисквани и от жалбоподателя, но такива не са представени, като не са ангажирани дори копия на фактурите, по които е упражнено правото на приспадане на данъчен кредит.

При така установената фактическа обстановка е прието, че не се доказва по безспорен начин извършването на реални доставки на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС. поради което с РА е извършена корекция на ползвания данъчен кредит.

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1. чл. 69. ал. 1, т. 1 и чл. 71, ал. 1 от ЗДДС е отказан данъчен кредит както следва:

в размер на 400.00 лв., по фактура №[ЕГН]/09.09.2020 г. издадена от „СТАТ ГРУП“ ЕООД;

в размер на 6 853,60 лв., по пет фактури издадени от „ИМЕЛМАНСТРОЙ“ АД;

в размер на 6 559,80 лв., по пет фактури издадени от „НИКОЛОВА ИНВЕСТ 82“ ЕООД в размер на 6 896.80 лв. по пет фактури издадени от „СТРОЙКО МС“ ЕООД.

Поради липса на доказателства за осъществени реални доставки, на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 48 631.89 лв. и по всички останали фактури, отразени в дневниците за покупки.

Поради липса на обстоятелства за наличие на реално изпълнение на вътреобщностни доставки /ВОД/ по чл. 7 от ЗДДС и на основание чл. 86, ал. 1, във връзка с чл. 66, ал. 1 от с.з., е начислен ДДС в размер на 102 083,63 лв.

„АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД е декларирало вътреобщностни доставки към данъчно задължени лица, регистрирани в страни членки на Европейския съюз на обща стойност 510 418,17 лв. Те са описани по номер на документ, период, име на контрагент и стойност на стр. 26 - 29 от РД. Клиентите са регистрирани за целите на ДДС в Х., Б., Л., Р. и Полша и имат валидни номера към датите на доставките. Не са представени доказателства за наличие на обстоятелства, удостоверяващи вътреобщностния характер на процесите доставки, съгласно чл. 45 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/, вкл. не са приложени дори копия от фактурите за ВОД. нито ЧМР-та или потвърждения за получаване на стоките.

Доколкото не са изпълнени условията на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС за прилагане на нулева ставка на данъка е прието, че не е доказано осъществяването на вътреобщностни доставки на стоки.

Поради липса на доказателства за реално изпълнение на декларираните доставки по глава трета от ЗДДС и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 12, чл. 26. ал. 1 и ал. 2 и чл. 37. ал. 1 и ал. 2 от с.з., за м. 07.2021 г. и м. 08.2021 г. е начислен ДДС от 108.00 лв.

През посочените периоди от „АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД са декларирани облагаеми доставки с нулева ставка на данъка по глава трета от ЗДДС с данъчна основа в размер на 540.00 лв. Едновременно с това е посочено, че не са представени документи и писмени обяснения, удостоверяващи обстоятелството, че за процесите доставки са изпълнени условията за прилагане на нулева ставка на данъка. На основание чл. 37, ал. 2 от ЗДДС ако доставчикът не се снабди с необходимите доказателства по ал. 1 до изтичане на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът е станал изискуем, разпоредбите на тази

глава не се прилагат.

На основание чл. 122 от ДОПК, във връзка с чл. 84, чл. 68. ал. 1, т. 4 и чл. 71, ал. 5 ЗДДС е отказан ДДС по недоказани В. в размер на 39271,45 лв. Дружеството е декларирало В. от Х., Италия, Б., У. и Ч.. С цел удостоверяване реалността на доставките е извършена съпоставка между декларираните от лицето В. на стоки, в програмен продукт V. и данните от доставчиците. Констатирани са несъответствия с данните от лицата, регистрирани за целите на ДДС в посочените европейски страни, но поради непредставяне на документи от страна на жалбоподателя не е установено на какво се дължат процесните разлики. Достигнато е до извода, че не са доказани В.. поради което не е налице право на приспадане на данъчен кредит. Едновременно с това е прието, че лицето не следва и да си самоначислява ДДС, поради което отразените протоколи по чл. 117 от ЗДДС са сторнирани и от дневниците за продажби, като по този начин извършеното облагане не се е отразило на резултатите за периода.

Отказано е право на данъчен кредит в размер на 11 123,71 лв. Жалбоподателят е декларирал внос на стоки по смисъла на чл. 16 от ЗДДС с обща данъчна основа в размер на 55 618,48 лв.

Не са представени фактурите, както и митническите декларации във връзка с въвеждането на несъюзни стоки на територията на страната. Не са ангажирани транспортни документи, както и доказателства във връзка с извършените разплащания към доставчиците. Изложени са аргументи, че от представените банкови извлечения от една единствена банкова сметка не може да се определят паричните потоци откъде идват, къде отиват и по коя фактура са. Отбелязано е, че липсват и счетоводни регистри, от които да се установи заприхождаването на стоките.

Прието е, че не са ангажирани необходимите документи за доказване на осъществения внос, както и такива установяващи, че процесните стоки ще се използват за извършването на последващи облагаеми доставки.

За м. 12.2020 г. на основание чл. 86 от ЗДДС е доначислен данък в размер на 70 343,43 лв., във връзка с констатирани неотчетени продажби.

В подадените СД по ЗДДС за 2020 г. са отразени по-малко приходи, отколкото декларираните в отчета за приходи и разходи /ОПР/, подаден към Националния статистически институт /НСИ/. Така са осчетоводени 351 717,14 лв. повече приходи във финансовите отчети. На основание чл. 122 от ДОПК те са квалифицирани като укрити приходи от продажби и върху тях е начислен данък. Извършената корекция е намерила отражение в отчетните регистри по ЗДДС за последния данъчен период, а именно месец декември на 2020 г.

II. В частта на облагането по ЗКПО. Констатирани са редица несъответствия между декларираните в отчетните регистри по ЗДДС данни и тези, отразени в ГДД по чл. 92 от ЗКПО и финансовите отчети, публикувани в НСИ за 2020 г. На първо място, в подадената декларация са декларирани приходи - 478 996.74 лв., докато в дневниците за продажби тази сума е в размер на 190 282,86 лв. Същевременно в отчета за приходите и разходите, публикуван в НСИ са отразени приходи в размер на 542 000.00 лв. Следователно налице е разлика от 63 003.26 лв.

Въз основа на подаденото възражение от страна на жалбоподателя, издателите на РА са приели, че неправилно с РД не е отразена в приходната част за 2021 г. в размер на 63 003.26 лв. подадена декларация по чл. 92 от ЗКПО и не е публикуван финансов отчет в НСИ. В същото време в дневниците за продажби са отразени приходи в размер на 549

234.65 лв., съответно налице е недекларирано.

Едновременно с това е посочено, че не са представени никакви разходооправдателни документи, поради което съобразявайки се с принципа на съпоставимост на приходите и разходите, са признати само част от декларираните в дневниците за покупки разходи, а именно:

за 2020 г. - разходи за наем, куриерски услуги, лизингови вноски, митническо представителство и други в размер на 14 819.90 лв. и разходи от нерегистрирани лица в размер на 4 233.56 лв.;

за 2021 г. - разходи за наем, куриерски услуги, лизингови вноски, митническо представителство и други в размер на 13 943,82 лв. и разходи от нерегистрирани лица в размер на 1 442.55 лв.

При така установената фактическа обстановка е определена данъчна основа за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК. както следва:

извършеното увеличение на финансовия резултат с разходите, несвързани с дейността в размер на 408 820.03 лв. и укритите приходи от 63 003.26 лв. е определен данъчен финансов резултат - данъчна печалба в размер на 522 946,54 лв. След преобразуване е определен корпоративен данък от 52 294.65 лв., при деклариран данък в размер на 5 112.33 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 9 706.82 лв.

за 2021 г. е прието, че данъчният финансов резултат следва да бъде формиран като разлика между декларираните от дружеството приходи в дневниците му за продажби в размер на 549 234.65 лв. и признатите разходи в размер на 15 386,37 лв. Така е формиран данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 533 848.28 лв., съответно е определен дължим корпоративен данък в размер на 53 384,83 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 5 404,30 лв.

От ССЕ, както и от представените писмени доказателства се установява следното:

Дружеството има основна дейност: транспортни услуги в чужбина, ремонт, поддръжка и преустройство на автомобили, което включва ремонт на хладилни агрегати за бусове, товарни автомобили, вкл. тирове, превозващи хранителни продукти и др. изискващи специална температура.

От м.09.2019 г. дружеството има сключен договор за лизинг на влекач Рено Т Ш.: V., а от м.02.2020 г. е сключен втори договор за лизинг на Влекач Рено Т Ш.: V., с които се извършва международен транспорт /стр.138 - 191 от Класьор № 1/. През 2021 г. дружеството закупува на лизинг Влекач Д., рег. [рег.номер на МПС] , с който също извършва международни превози.

„АСМ Сервиз“ ЕООД има лиценз № 21325/24.09.2019 г./стр.142 от папка № 1/ за международен автомобилен превоз. За извършване на международни превози в ЕС, дружеството има сключен Договор с J.A.M. de R. B.V. N. /стр.11 от Класьор № 1/ и с други Клиенти: E. European Food Transport B.V. N., NV T. T. B. и др.

Кадровата обезпеченост на дружеството към момента на ревизията е 6 бр. действащи Трудови договори, видно от представени такива, както следва:

От 20.09.2021 г. с И. В. Г. - шофьор товарен автомобил /стр.253 от Класьор № 1/.

От 30.07.2021 г. с В. П. Л. - шофьор товарен автомобил /стр.261 от Класьор № 1/.

От 14.05.2021 г. с В. Д. И. - шофьор товарен автомобил /стр.270 от Класьор № 1/.

От 08.10.2020 г. с С. С. А. - шофьор товарен автомобил /стр.283 от Класьор № 1/.

От 28.08.2020 г. с А. А. Д. - шофьор товарен автомобил /стр.294 от Класьор № 1/.

От 17.10.2019 г. с Н. Й. М. - шофьор товарен автомобил /стр.310 от Класьор № 1/.

Представените документи - 3 бр. Папки и 11 бр. Класьори представляват първични и съпроводителни документи към фактурите за извършен ВОД, В., облагаеми сделки с доставчици и клиенти от Р България в периода на проверката от 01.09.2020 г. -31.12.2021 г. Не се съдържат счетоводни документи: Аналитични и Хронологични регистри на счетоводни сметки, Оборотни ведомости, Дневници за покупки и продажби, Справки декларации по ЗДДС, представени финансови отчети в НСИ и др. Такива не бяха представени и при повторното разглеждане на делото от АССГ.

„АСМ Сервиз“ ЕООД за ревизирия период 01.09.2020 г. - 31.12.2021 г. е подавало справки декларации по ЗДДС, както и Дневници покупки и Дневници продажби.

Деклариран ВОД на услуги /доставки/ към Клиенти от държави членки на ЕС **за** периода 01.09.2020 г. - 31.12.2021 г. по издадени Фактури от „АСМ Сервиз“ ЕООД. За периода 01.09.2020 г. - 31.10.2021 г. „АСМ Сервиз“ ЕООД работи с Клиенти по сключени договори:

J.A.M. de R. B.V. N.

E. European Food Transport B.V. N.

NV T. T. B.

на които предоставя Влекачи: Рено **Т** рег. № С. /№ при клиента 19129/ и Рено **Т** рег. [рег.номер на МПС] /№ при Клиента 19123/.

През 2021 г. дружеството ползва за международни превози и **Влекач Д. рег. № С.** взет на лизинг.

Вещото лице установява редовно водена счетоводна отчетност на дружеството „АСМ Сервиз“ ЕООД, по отношение на проверените ВОД, В. сделки, сделки с български доставчици за периода 1.9.2020 г. – 31.12.2021 г.

Вещото лице е дала заключение, че представените Аналитични регистри на счетоводни сметки и съответните документи дават възможност да се установи основата за данъчно облагане по ЗКПО и ЗДДС за въпросния период, поради което не би следвало да се допусне грешка при декларирането на приходите и разходите за 2020 г. в ГДД и ОПР, изготвено за НСИ. За 2021 г., за да се установи финансовият резултат, е необходимо да се извърши пълна проверка на всички сделки.

Анализът на счетоводни документи и счетоводните записвания установило, че има несъответствие между подадената финансова информация по ГДД и ОПР за 2020 г., както следва:

В ОПР /Отчет за приходи и разходи/ за 2020 г., представен в НСИ са декларирани Приходи в размер на 542 000.00 лв.

- В ГДД за 2020 г. са декларирани Приходи в размер на 478 996.74 лв.

Разлика недекларирани Приходи за 2020 г. -63 003.26 лв.

В ОПР /Отчет за приходи и разходи/ за 2020 г., представен в НСИ са декларирани Разходи в размер на 460 000.00 лв.

- В ГДД за 2020 г. са декларирани Разходи в размер на 427 873.49 лв.

Разлика декларирани Разходи в ГДД в повече за 2020 г. -32 126.51 лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл. 156, ал. 2 ДОПК.

Разгледана по същество, съдът намира, че жалбата е основателна.

Съгласно чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По отношение на действителността на РА следва да се съобрази отменителното решение на ВАС, цитирано по-горе, както и тълкувателното решение, постановено по т.д. № 2/2024 г.

Съдът следва да кредитира обстоятелството, че по делото е представен оптичен носител, върху който са отразени подписани с КЕП документи, като е видна и датата на полагане на подписа. За електронните подписи на органите по приходите, издали РА са налице удостоверения за квалифицирани електронни подписи, които са в електронна форма и съдържанието им е видно при отваряне на електронните документи и обследване на данните, касаещи електронните подписи.

При издаване на РА не са допуснати съществени процесуални нарушения, вкл. и от гл.т. на събиране на доказателствата. Дори и да се прием за основателно твърдението на жалбоподателя, че проверката от ревизиращите органи е следвало да се извърши в производствената му база /която не е декларирана като седалище и адрес за кореспонденция/, то това нарушение не би се отразило на крайните изводи доколкото и при съдебното разглеждане на делото не са ангажирани такива доказателства които да оборят фактическите констатации на ревизиращите органи, имащи значение за крайните изводи. В този смисъл мотивите, изложени по-долу.

По материалната законосъобразност.

Настоящият състав на АССГ, при преценка на събраните доказателства, счита, че са налице основанията по чл. 122, ал. 1. т. 1, т. 2, т. 4. т. 5 и т. 6 от ДОПК.

Жалбоподателят при извършването на ревизията не е представил изисканите му счетоводни регистри и оригинални документи, поради което следва да се направи извод, че е препятствал установяването на точните данъчни задължения, поради което е бил осъществен съставът на т. 4.

Органите по приходите са издирвали лицето на декларираните от него адреси по ДОПК. Дружеството не е открито и в наетите складове и офиси, находящи се в [населено място]. Тоест извършена е необходимата процесуална активност за установяване на точната фактическа обстановка и за осъществяване на контакт с ревизираното лице, но съдействие не е оказано.

По отношение на постановения отказ за признаване на право на приспадане на данъчен кредит в размер на 69 342.09 лв., по всички фактури, отразени в дневниците за покупки за периода от 01.09.2020 г. до 31.12.2021 г.

На основание чл. 69, ал. 1 ЗДДС регистрираното лице има право на приспадане начисления данък за стоките или услугите, които доставчикът- регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави, когато стоките и услугите се използват за целите на извършването от него облагаеми доставки. Съгласно чл. 71, т. 1 от с.з., за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, то следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от закона, в който данъкът е посочен на отделен ред.

От страна на „АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД не са представени нито копия на фактурите, по които се претендира приспадане, нито са ангажирани съпътстващите доставката документи. Не

са представени приемо-предавателни протоколи, договори, поръчки, заявки, електронна и друга кореспонденция, във връзка със спорните доставки, информация за това кой, кога и къде е получил стоките, как същите са транспортирани /с какво транспортно средство, марка, модел, регистрационен номер/, въпреки връченото му искане за представяне на документи и писмени обяснения, в които изрично е изискано предоставяне на всички доказателства, относно реалността на процесите доставки.

Реалността по доставките не е доказана и в хода на извършените насрещни проверки. Документи и писмени обяснения са представени единствено от „ИМЕЛМАНСТРОЙ“ ЕООД и „СТРОЙКО МС“ ЕООД, както бе посочено по-горе, но те не са достатъчни, за да обосноват изводи за основателност на жалбата.

По отношение на допълнително начисления ДДС в размер на 102 083,63 лв., във връзка с липсата на доказателства за реалното изпълнение на вътреобщностна доставка по чл. 7 от ЗДДС:

Не е доказано и в съдебното производство, въпреки изричното изискване от жалбоподателя и от съконтрагентите му, доказателства относно транспортирането на процесните стоки и физическото им преминаване през границата на България, поради което не е установена основната предпоставка по чл. 7 от ЗДДС. Не са представени копия от фактурите или ЧМР-та.

По отношение на допълнително начисления ДДС в размер на 108,00 лв.

За да се бъде приложена нулева ставка на данъка е необходимо да са изпълнени кумулативно указанията в чл. 28 от ЗДДС изисквания. За доказване на доставка на стоки, изпращани или превозвани извън територията на Европейския съюз, по т. 1 и т. 2 на посочената разпоредба и на основание чл. 21, ал. 1 от ППЗДДС, доставчикът следва да разполага със следните документи: митнически документ, в който доставчикът е вписан като износител, заверен след потвърдено напускане на стоките от изходно митническо учреждение или друг документ, удостоверяващ износа, в случаите когато е налице възможност да не се подава митнически документ, съгласно митническото законодателство; фактура за доставката; документ за превозваните стоки.

Съгласно чл. 37, ал. 2 от ЗДДС ако доставчикът не се снабди с горепосочените документи до изтичането на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът е станал изискуем, разпоредбите на глава трета от закона не се прилагат. Ако впоследствие доставчикът се снабди с тях, той коригира резултата от прилагането на тази алинея по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Нито до приключване на ревизионното производство, нито на следващите етапи от производството, вкл. и в настоящото, жалбоподателят не е доказал, че разполага с изискуемите от закона документи, позволяващи му да прилага нулева ставка на данъка.

По отношение на постановения отказ на право на приспдане на ДДС във връзка с недоказани В. от 39 271,45 лв.:

По смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗДДС, придобиването на право на собственост върху стока, която се изпраща или транспортира от територията на друга държава членка, когато доставчикът е данъчно задължено лице, което е регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка, се счита за вътреобщностно придобиване.

Съгласно чл. 84 от ЗДДС данъкът при вътреобщностни придобивания е изискуем от лицето, което извършва придобиването.

На основание чл. 117, ал. 1 във връзка с чл. 84 от закона, регистрираното лице - получател по доставката издава задължително протокол, в който начислява данъка. Протоколът

следва да се отрази в дневника за продажбите, а в дневника за покупките - ако е налице право на приспадане на данъчен кредит.

От страна на жалбоподателя не са ангажирани нито доказателства, удостоверяващи получаването на стоките на територията на страната, нито е установено дали със същите ще бъдат извършвани последващи облагаеми доставки. По преписката липсват дори протоколите по чл. 117 от ЗДДС. Не е изяснен дори видът на стоките, предмет на В..

Прието е, че в случая не е налице задължение за самоначисляване на ДДС. доколко не е доказано по безспорен начин получаването на спорните стоки, респективно реалността на фактурираните доставки. Именно това е причината да бъде извършена корекция на подадените данни в дневника за покупки и дневника за продажби, като отразените протоколи са анулирани

При съобразяване с действащата нормативна уредба, настоящата инстанция намира така извършените корекции за правилни и обосновани. От представените по преписката доказателства и установените факти не се установява, че са осъществени реални вътреобщностни придобивания по смисъла на чл. 13, ал. 1 ЗДДС. При тази хипотеза данъкът върху добавената стойност по процесите доставки не е следвало да се осчетоводи, тъй като не са изпълнени условията на чл. 13, ал. 1, чл. 82 и чл. 84 от ЗДДС. В настоящия случай не е констатирано дори какъв е предметът на доставките, нито дали те могат да се квалифицират като В.. От друга страна липсват твърдения в насока, че доставката е укрита. След като с ревизионния акт е прието, че не са осъществявани В. и за дружеството не е налице право на приспадане на данъчен 1те доставки, то не би следвало да бъде и извършено доначисляване.

В противен случай би се получило оцетяване на дружеството и съответно обогатяване на фиска, което очевидно не е преследваната законова цел.

Предвид гореизложеното. РА следва да бъде потвърден и в тази част.

По отношение на постановения отказ от право на приспадане на данъчен кредит в размер на 11 123,71 лв. на основание чл. 71, т. 3 от ЗДДС:

Правото на приспадане на данъчен кредит възниква и се упражнява по общите правила на чл. 69. при ограниченията на чл. 70, при условията на чл. 71 и в периода за упражняване на това право, посочен в чл. 72 от ЗДДС.

На основание чл. 69, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне начисления данък при внос на стоки по чл. 56 и 57 от с.з..

Като условие за упражняване на това право в чл. 71. т. 3 от ЗДДС е посочено, че лицето следва да притежава митнически документ за внос, в който да е посочено като вносител и данъкът да е внесен по реда на чл. 90. ал. 1, в случаите на внос по чл. 16 от закона.

В настоящия случай не са представени митнически декларации, следователно за лицето не е налице право на приспадане на платения при внос данък, тъй като не са изпълнени законовите изисквания.

По отношение на допълнително начисления на основание чл. 86 от ЗДДС данък в размер на 70 343,43 лв., във връзка с констатирани неотчетени продажби за периода:

Съгласно чл. 82, ал. 1 от ЗДДС. данъкът е изискуем от регистрирано по този закон лице - доставчик по облагаема доставка.

По смисъла на чл. 86. ал. 1 от с.з., регистрирано лице. за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен

ред; включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл. 125 и посочи документа в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.

В настоящия случай безспорно е установено, че е налице разминаване между отчетените приходи в ОПР и тези декларираните в подадените отчетни регистри по ЗДДС. В хода на проведената ревизия не са ангажирани доказателства, за това на какво се дължат процесите несъответствия, като не са изложени и никакви възражения относно така извършеното облагане. Не са налице и данни дружеството да извършва освободени доставки през процесните периоди, нито са представени доказателства, че се касае за приходи, които не подлежат на облагане с ДДС.

Предвид гореизложеното, настоящата инстанция намира така извършеното облагане за правилно и законосъобразно, поради което РА следва да бъде потвърден и в тази част.

По отношение на ЗКПО.

За 2020 г. е подадена ГДД по чл. 92 ЗКПО, като при сравнение между декларираното и установеното от вписаното в дневниците за покупки и продажби се констатира съществено несъответствие в приходите, а от декларираните покупки не може да се определят направените разходи. В този смисъл възприема изводите от РД на стр. 11-21. В този смисъл е и заключението по ССЕ, по т. 3, което следва да се цени доколкото съответства на събраните доказателства.

За 2021 г. не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, съответно не е формиран данъчен финансов резултат и не е определен и внесен дължимият корпоративен данък, независимо от извършваната икономическа дейност за периода. Следователно изпълнен е и фактическият състав на т. 1. Налице са и данни за укрити приходи. Констатирано е и несъответствие между декларираните приходи в годишната декларация и във финансовия отчет подаден към НСИ. отделно от това липсват и документи, от които да се установи как са формирани процесните приходи.

Безспорно се установява, че „АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД не е подал годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2021 г., съответно не е формиран данъчен финансов резултат за периода и не е деклариран и внесен дължимия данък. Същевременно за процесния период „АСМ СЕРВИЗ“ ЕООД е извършвало дейност и е генерирало приходи и разходи. Самият жалбоподател не оспорва тези факти, което признание за неизгоден факт същи следва да се цени.

В частта на облагане по ЗДДС са признати само част от декларираните от жалбоподателя покупки за периода в отчетните му регистри по ЗДДС /в размер на 19 053,46 лв. за 2020 г. и в размер на 15 386.37 лв. за 2021 г./ и с тях е намалена определената основа за облагане с корпоративен данък.

РА в тази част - по ЗКПО също е правилен и законосъобразен.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят би следвало да дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалваемия интерес и за трите инстанции. Същевременно обаче, настоящият състав намира, че така начислено, възнаграждението е прекомерно, доколкото е съобразено единствено с размера на

определения данък. Ето защо то следва да бъде намалено като се съобрази както фактическата и правна сложност на делото, така и извършените процесуални действия. Ето защо следва да се определи възнаграждение в размер на 6000 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 5 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АСМ Сервиз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт № Р-22221422005538-091-001/07.06.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - [населено място], в частта, потвърдена и изменена с решение № 1311/14.09.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С..

ОСЪЖДА „АСМ Сервиз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 6000 евро юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.